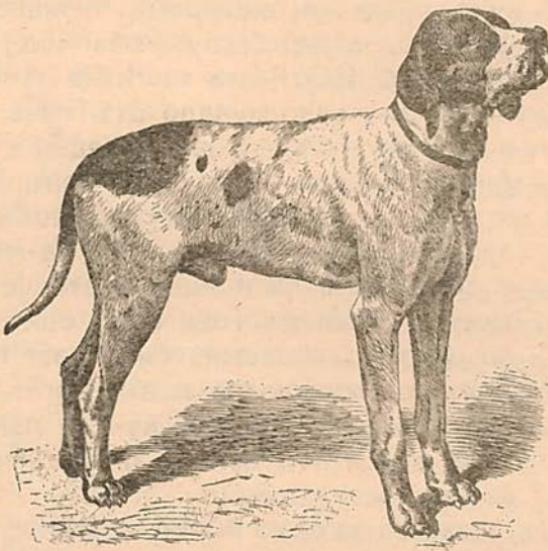

тръгнали за въ къщи. Работата се обяснила твърде просто: когато слугинята покрила лицето на детето и се върнала, кучето помислило, че няма съ тъхъ детето. То решило да не пуска слугинята назадъ безъ детето и докрай удържало решението си, пуснало слугинята само тогава, когато тя му показала детето.

Понтера ловджийско куче.

Единъ мой приятел пъкъ ми разказа следното:
„Имахъ хубаво куче, ловджиска порода. Когато ходехъ на ловъ или по полето за нѣкоя работа, Хекторъ, така се казваше кучето ми, винаги ме придвижаваше. Ако нѣкога забравяхъ да го взема съ себе си, то правеше чудесии дома. По цѣлъ день не приемаше храна, дърпаше се въ синджира и, ако успѣеше да се откъсне, като лудо се втурваше и ме намираше било на лозето, било на градината въ полето. И когато ме зърваше, не смѣеше да идва при менъ, чувствуваше се виновенъ и само скимтеше, лавваше по нѣколко пжти и чакаше да види какво ще направа азъ. Гледаше ме право въ очите, като че ли искаше да открие настроението ми и само когато го повиквашъ, втурваше се къмъ менъ, като се чудеше какъ да изрази радостта си и доволството,